

РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ (ПРИМІТКИ)
До фінансової звітності за МСФЗ
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «СМАРТ СИСТЕМ АМ»
за 2019 рік.

1. Загальна інформація про компанію

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «СМАРТ СИСТЕМ АМ», (далі – Компанія) ідентифікаційний код юридичної особи 35072702, зареєстровано 8 червня 2007 року, номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних та фізичних осіб – підприємців 14801020000036278, відповідно до чинного законодавства України.

Місцезнаходження Компанії: 61058, Харківська обл., місто Харків, проспект Незалежності, будинок 2, кімната 403.

Учасниками Компанії є: юридична особа ТОВ «НЬЮ СИСТЕМС РЕ» (ідентифікаційний код 35349642, місцезнаходження: Україна, Харківська обл., м. Харків, вул. Клочківська, 67), частка складає 99,9997% статутного капіталу Компанії; громадянин України Чорний Олександр Володимирович (паспорт серія МЕ № 393617 виданий Оболонським РУ ГУ МВС України в м Києві 06.10.2004р., ідентифікаційний номер 2523301015, місце проживання: м. Київ, вул. Героїв Сталінграду, будинок 24, квартира 174), частка складає 0,0003% статутного капіталу Компанії.

Компанія має своїми основними цілями отримання прибутку від професійної діяльності на фондовому ринку – діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами).

Предметом діяльності Компанії є: управління фондами (КВЕД 66.30).

Діяльність з управління активами здійснюється на підставі ліцензії на право здійснення професійної діяльності на фондовому ринку – діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами) серії АЕ № 263085, видана Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку 04.06.2013 р, рішення № 648 від 02.08.2012 р. Строк дії ліцензії з 07.08.2012 р. необмежений;

В управлінні ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «СМАРТ СИСТЕМ АМ» знаходяться активи наступних інституційних інвесторів: ПВІФ «СМАРТ 1» НВЗТ ТОВ «КУА «СМАРТ СИСТЕМ АМ», ПВІФ «СМАРТ 2» НВЗТ ТОВ «КУА «СМАРТ СИСТЕМ АМ» та ПВІФ «СМАРТ ІНВЕСТ» НВЗТ ТОВ «КУА «СМАРТ СИСТЕМ АМ».

2. Основи підготовки, затвердження і подання фінансової звітності

2.1. Концептуальна основа фінансової звітності

Концептуальною основою фінансової звітності Компанії за 2019 рік, що закінчився 31 грудня 2019 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2019 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Компанією фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2019 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Компанії керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не суперечать вимогам МСФЗ.

2.2. Перехід на нові та переглянуті стандарти

Для підготовки цієї фінансової звітності, наведений далі перелік нових або переглянутих стандартів в перший раз стали обов'язковими для фінансового року, що почався 1 січня 2019 року:

МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда». З 1 січня 2019 року набув чинності МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда», який був випущений ще в січні 2016 року і замінює собою МСФЗ (IAS) 17 «Оренда», Роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) 4 «Визначення наявності в угоді ознак оренди», Роз'яснення ПКТ (SIC) 15 «Операційна оренда - стимули» і Роз'яснення ПКТ (SIC) 27 «Визначення сутності операцій, які мають юридичну форму оренди».

МСФЗ (IFRS) 16 встановлює принципи визнання, оцінки, подання та розкриття інформації про оренду і вимагає, щоб орендарі відображали всі договори оренди з використанням єдиної моделі обліку в балансі, аналогічно порядку обліку, передбаченому в МСФЗ (IAS) 17 для фінансової оренди.

Стандарт передбачає два звільнення від визнання для орендарів - щодо оренди активів з низькою вартістю і короткострокової оренди. На дату початку оренди орендар буде визнавати зобов'язання щодо орендних платежів (тобто зобов'язання по оренді), а також актив, який представляє право користування базовим активом протягом терміну оренди (тобто актив у формі права користування). Орендарі будуть зобов'язані визнавати витрати на відсотки за зобов'язанням по оренді окремо від витрат по амортизації активу в формі права користування.

Орендарі також повинні переоцінювати зобов'язання по оренді при настанні певної події (наприклад, зміну термінів оренди, зміні майбутніх орендних платежів в результаті зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення таких платежів). У більшості випадків орендар буде враховувати суми переоцінки зобов'язання по оренді в якості коригування активу в формі права користування.

Порядок обліку для орендодавця відповідно до МСФЗ (IFRS) 16 практично не змінюється в порівнянні з вимогами МСФЗ (IAS) 17. Орендодавці повинні класифікувати оренду, використовуючи ті ж принципи класифікації, що і в МСФЗ (IAS) 17, виділяючи при цьому два види оренди: операційну і фінансову.

Крім цього, МСФЗ (IFRS) 16 вимагає від орендодавців і орендарів розкриття більшого обсягу інформації в порівнянні з МСФЗ (IAS) 17.

Компанія розпочала застосовувати МСФЗ 16 «Оренда» з січня 2019 року.

Компанія, як орендар, скористувалась припущенням щодо звільнення від вимог стандарту для короткострокової оренди (тобто оренди з терміном не більше 12 місяців) та оренди, за якою базовий актив має низьку вартість (до 100 тис. грн.). Правила обліку цих видів оренди залишаються подібними до існуючих, тобто Компанія продовжує класифікувати таку оренду як операційну оренду.

Вплив від застосування стандарту на річну фінансову звітність Компанії відсутній.

МСБО 19 «Виплати працівникам». Зміни набули чинності з 1 січня 2019 року та стосуються питання обліку пенсійних планів із фіксованими виплатами працівникам в разі, якщо в них відбуваються зміни, зокрема скорочення або відшкодування дефіциту. Тепер стандарт містить вимогу до суб'єктів господарювання заново вимірювати свої чисті зобов'язання або активи за пенсійним планом. При цьому суб'єктів господарювання повинні застосувати зроблені для цієї переоцінки припущення для визначення поточної величини поточних витрат з обслуговування за пенсійним планом та чистих процентних витрат на ту частину звітного річного періоду, що залишилася після зміни плану. Компанія не очікує впливу даних змін на звітність.

МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства». Зміни набули чинності з 1 січня 2019 року та стосуються довгострокових інвестицій в асоційовані та спільні підприємства та обумовлені набуття чинністю ще одного стандарту – МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Йдеться про те, що частки довгострокових інвестицій в асоційовані та спільні підприємства, до яких метод участі у капіталі не застосовують, обліковують відповідно до вимог МСФЗ 9. Компанія не очікує впливу даних змін на звітність.

Поправка до МСФЗ 9 «Передплата з негативною компенсацією». Поправка дозволяє суб'єктам господарювання оцінювати певні передплачені фінансові активи з негативною компенсацією за амортизованою вартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід. Поправка застосовується до річних періодів, що починаються 1 січня 2019 року або після цієї дати. Поправка не буде мати суттєвого впливу на фінансову звітність Компанії.

Інші оновлені стандарти не мали суттєвого впливу на фінансову звітність Компанії.

2.3. Ідентифікація фінансової звітності

Фінансова звітність Компанії є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Компанії для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Компанії підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, яке передбачає реалізацію активів і виконання зобов'язань в ході звичайної діяльності. Управлінському персоналу не відомо про будь – які події або умови, які можуть (окремо або разом) стати підставою для значних сумнівів у здатності Компанії продовжувати свою діяльність на безперервній основі. Таким чином, фінансова звітність не містить будь – яких коригувань відображених сум активів, які були б необхідні, якби Компанія була неспроможна продовжувати свою діяльність в майбутньому.

2.5. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2019 року.

2.7. Склад фінансової звітності

- Баланс (Звіт про фінансовий стан) станом на 31.12.2019р.,
- Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за 2019р.,
- Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) за 2019р.,
- Звіт про власний капітал за 2019р.,
- Примітки до фінансової звітності за 2019р.

2.8. Суттєвість

З метою формування показників фінансової звітності Компанії встановлено межу суттєвості в розмірі 1 тис. грн.. для всіх статей фінансової звітності.

3. Використання оцінок і припущень

При підготовці фінансової звітності Компанія здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та

зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Компанії інформації про поточні події, фактичні результати можуть відрізнятись від поточних оцінок. Ці оцінки періодично переглядаються, і у разі потреби коригувань, такі зміни відображаються у складі фінансових результатів за період, коли про них стає відомо.

Області, де такі судження є особливо важливими, наведені нижче.

3.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Компанії застосовує свої професійні судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була достовірною та доречною для потреб користувачів.

3.2. Судження щодо справедливої вартості активів Компанії

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

3.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Компанії вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

3.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Компанії застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Компанії фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

3.5. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Компанія проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

4. Суттєві положення облікової політики

4.1. Основи оцінки, застосовані при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної вартості, за винятком оцінки за справедливою вартістю фінансових інструментів. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

4.2. Загальні положення щодо облікових політик

Облікова політика Компанії з управління активами, затверджена Наказом № 1-ОП від 02.01.2019р. Принципи облікової політики були оновлені станом на 01 січня 2019 року у зв'язку з початком застосування МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда».

Основними принципами облікової політики Компанії є принципи достовірності, повноти висвітлення, превалювання сутності над формою, автономності, обачності, безперервності, нарахування та відповідності доходів і витрат, послідовності та історичної (фактичної) вартості.

Облікова політика Компанії розроблена та затверджена керівництвом відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ.

Компанія обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операції, інших події або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

Інформація про кожну суттєву облікову політику, яку Компанія застосовує при підготовці цієї фінансової звітності, наведені нижче у аналізі та розкритті інформації статей фінансової звітності (п.5 Приміток).

5. Аналіз та розкриття інформації статей фінансової звітності

Всі господарські операції, що мали місце у 2019 році відображені у фінансової звітності Компанії в повному обсязі.

5.1. Баланс (Звіт про фінансовий стан)

Метою складання Балансу (Звіту про фінансовий стан) є надання користувачам повної, правдивої інформації про фінансовий стан Компанії на звітну дату.

Протягом року до Балансу коригування та зміни не вносились.

Для подання у балансі здійснено розмежування активів та зобов'язань на поточні (оборотні) та непоточні (необоротні) відповідно до вимог МСБО 1 «Подання фінансових звітів». Оборотні активи класифіковані, виходячи з відповідності будь – якому з критеріїв, визначених у п.61 МСБО 1 як активи, призначені для використання у основній діяльності протягом операційного циклу та не більше 12 місяців з дати балансу. Всі інші активи, крім оборотних, визнані необоротними.

5.1.1. Основні засоби

Надходження, оцінка та визнання основних засобів здійснюється за критеріями МСБО № 16 «Основні засоби».

Щодо у усіх класів основних засобів Компанія дотримується єдиної політики визначення балансової вартості та методів нарахування амортизації.

Об'єкт основних засобів, який відповідає критеріям визнання активу, зараховується на баланс підприємства за собівартістю. Після первісного визнання об'єкта основних засобів, як активу, його подальший облік здійснюється за первісною вартістю (собівартістю) з вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення корисності.

Компанія здійснює переоцінку об'єкту основних засобів, якщо залишкова вартість суттєво відрізняється від його справедливої вартості на дату складання балансу. Приріст вартості або збитки від зменшення корисності від переоцінки відображається у звіті про фінансові результати.

Нарахування амортизації розпочинається з місяця, у якому об'єкт основних засобів став придатним для використання. Амортизація основних засобів нараховується прямолінійним методом.

Балансова вартість по видам основних засобів визначена як різниця між їх первісною вартістю та нарахованою амортизацією.

Станом на 31.12.2019 року у складі основних засобів повністю зношені основні засоби становлять 20 тис. грн..

5.1.2. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це непохідні фінансові активи, що не котируються на активному ринку, з фіксованими платежами або такими, що можуть бути визначені, крім тих фінансових активів, які Компанія має намір продати негайно або у короткій перспективі.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків, за мінусом резервів на знецінення. Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності (знецінення) визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Компанія розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку або збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності (знецінення) сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку або збитку.

Безнадійною визнається заборгованість, що до якої не існує вірогідності її погашення, вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

У 2019 році резерв на покриття збитків від зменшення корисності (знецінення) дебіторської заборгованості не створювався, керівництвом Компанії не виявлено об'єктивних свідчень наявності збитків від зменшення корисності.

Таблиця 1. Дебіторська заборгованість (тис. грн.)

Найменування статті	31 грудня 2019 року	31 грудня 2018 року
Інша поточна дебіторська заборгованість	11420	7446
Усього	11420	7446

На звітну дату 31.12.2019 року дебіторська заборгованість Компанії складається з іншої поточної дебіторської заборгованості у сумі 11420 тис. грн.. Компанія очікує погашення цієї заборгованості протягом 2020 року.

5.1.3. Фінансові активи

Компанія класифікує фінансові активи на основі таких чинників:

- а) моделі бізнесу Компанії для управління фінансовими активами; та
- б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

При первісному визнанні фінансові активи розподіляються до наступних категорій:

- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю;
- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у іншому сукупному доході;

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу Компанія оцінює його за справедливою вартістю, плюс або мінус, у випадку фінансового активу, що оцінюється не за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання або випуску фінансового активу.

Після первісного визнання Компанія оцінює фінансовий актив за справедливою вартістю або амортизованою собівартістю.

Оцінка за справедливою вартістю

Визначаючи справедливу вартість фінансового активу Компанія застосовує:

- ціни котирування на активному ринку;
- метод оцінювання.

Кращим свідченням справедливої вартості є ціни котирування на активному ринку.

Існування опублікованих цін котирування на активному ринку є найкращим доказом справедливої вартості і якщо вони існують, Компанія застосовує їх для оцінки фінансового активу.

Якщо ринок для фінансового інструмента не є активним, Компанія встановлює справедливу вартість, застосовуючи метод оцінювання. Цей метод базується на застосуванні останніх ринкових операцій між обізнаними, зацікавленими та незалежними сторонами (якщо вони доступні), посиленні на поточну справедливу вартість іншого інструмента, який є практично таким самим, аналізі дисконтованих грошових потоків та моделі опціонного ціноутворення. Якщо є метод оцінювання, який зазвичай використовують учасники ринку для визначення ціни інструмента, і доведено, що він надає достовірні оцінки цін, отриманих у фактичних ринкових операціях, то Компанія застосовує цей метод.

Однакова інформація може не бути доступною на кожен дату оцінки. Наприклад, на дату, коли Компанія купує борговий інструмент, який активно не продається та не купується, вона має ціну операції, яка також є ринковою ціною. Якщо існують докази зміни, Компанія розглядатиме їхній вплив, визначаючи справедливу вартість фінансового інструмента.

Всі інвестиції в інструменти капіталу та контракти на такі інструменти повинні оцінюватись за справедливою вартістю. Компанія визнає результат переоцінки у прибутку або збитку за відповідний період.

Справедлива вартість інвестицій в інструменти капіталу, що входять до складу активів фондів та Компанії, та ринок для яких не є активним, здійснюється на підставі аналізу фінансової звітності суб'єкта інвестування. Якщо результатом фінансово – господарської діяльності за попередній рік є прибуток та не існує інших доказів зміни справедливої вартості, справедливою вважається вартість первісного визнання фінансового активу. Якщо результатом фінансово – господарської діяльності є збиток та не існує інших доказів зміни справедливої вартості, справедлива вартість визнається з використанням понижуючого коефіцієнта (ПК):

- за попередній рік та протягом двох останніх років послінь (ПК) становить 0,75;
- протягом трьох останніх років послінь ПК становить 0,50;
- протягом чотирьох останніх і більше років послінь ПК становить 0,25.

У разі відновлення прибуткової діяльності суб'єкта інвестування справедлива вартість збільшується на суму останньої уцінки, а саме:

- за підсумками першого року прибуткової діяльності відновлюється сума уцінки, що застосовувалася в останньому році збиткової діяльності;
- за підсумками другого року прибуткової діяльності відновлюється сума уцінки, що застосовувалася в передостанньому році збиткової діяльності, і т.д.;

Компанія застосовує метод оцінки справедливої вартості з використанням понижуючого коефіцієнта для інвестицій в інструменти капіталу, для яких ринок не є активним, починаючи з року наступного за роком придбання, після розкриття суб'єктом інвестування річної фінансової звітності за відповідний рік та з моменту отримання доступу до відповідної звітності управлінським персоналом Компанії.

Проте за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливу вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

Управлінський персонал Компанії має скористатися усією інформацією про показники та діяльність суб'єкта інвестування, що стає наявною після дати первісного визнання. Існування таких доречних чинників може вказувати на те, що собівартість може не представляти справедливу вартість. У таких випадках необхідно оцінити справедливу вартість.

Модифікація грошових потоків за договором

Коли договірні грошові потоки переглядаються або іншим чином модифікуються за погодженням сторін, що не призводить до припинення визнання фінансового активу Компанія:

- перераховує валову балансову вартість і визнає прибуток або збиток від модифікації у складі прибутку чи збитку за період;
- коригує балансову вартість модифікованого фінансового активу на суму винагород і понесених витрат по угоді, які згодом амортизуються на протязі строку дії даного інструменту.

Припинення визнання фінансових активів

Компанія припиняє визнання фінансового активу тоді і лише тоді, коли:

- а) строк дії контрактних прав на грошові потоки від фінансового активу закінчується, або
- б) Компанія передає фінансовий актив іншій стороні.

Фінансовий актив визнається переданим тоді і лише тоді, коли Компанія:

- а) передає контрактні права на одержання грошових потоків фінансового активу; або
- б) зберігає контрактні права на отримання грошових потоків фінансового активу, але бере на себе контрактне зобов'язання сплатити грошові потоки одному або кільком одержувачам за угодою.

Якщо внаслідок передачі, визнання фінансового активу припиняється повністю, але передача приводить до отримання Компанією нового фінансового активу або прийняття нового фінансового зобов'язання чи зобов'язання, пов'язаного з обслуговуванням, тоді Компанія визнає за справедливою вартістю новий фінансовий актив, фінансове зобов'язання або зобов'язання, пов'язане з обслуговуванням.

При припиненні визнання фінансового активу різниця між балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взятє зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Фінансові зобов'язання

При первісному визнанні фінансові зобов'язання розподіляються до наступних категорій:

- фінансові зобов'язання, що оцінюються за амортизованою собівартістю, користуючись методом ефективного відсотка;
- фінансові зобов'язання, що оцінюються за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Компанія може при первісному визнанні нескасовно призначити фінансове зобов'язання як таке, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо результатом такого призначення є доречніша інформація.

Під час первісного визнання фінансового зобов'язання Компанія оцінює його за справедливою вартістю, плюс або мінус, у випадку фінансового зобов'язання, що оцінюється не за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання або випуску фінансового зобов'язання.

Справедливою вартістю фінансового зобов'язання при первісному визнанні є, як правило, ціна операції (тобто справедлива вартість наданої або отриманої компенсації, у результаті якої Компанія прийняла зобов'язання).

У подальшому, основою визначення справедливої вартості є припущення, що суб'єкт господарювання діє безперервно і не має ні наміру, ні потреби ліквідувати чи суттєво скоротити обсяг своєї діяльності або здійснювати операцію за несприятливих умов. Отже, справедлива вартість не є сумою, яку суб'єкт господарювання одержав би (чи сплатив би) у примусовій операції, при недобровільній ліквідації чи при продажу описаного майна. Проте справедлива вартість відображає кредитну якість інструмента.

Модифікація грошових потоків за договором

Коли договірні грошові потоки переглядаються або іншим чином модифікуються за погодженням сторін, що не призводить до припинення визнання фінансового зобов'язання Компанія перераховує балансову вартість зобов'язання і визнає прибуток або збиток від модифікації у складі прибутку чи збитку за період.

Припинення визнання фінансових зобов'язань

Компанія вилучає фінансове зобов'язання (або частину фінансового зобов'язання) зі свого звіту про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли його погашають, тобто коли зобов'язання, визначене у контракті, виконано, анульовано або строк його дії закінчується.

Різницю між балансовою вартістю фінансового зобов'язання (або частини фінансового зобов'язання), погашеного або переданого іншій стороні, та сплаченою компенсацією (включаючи будь-які передані негрошові активи та прийняті зобов'язання) Компанія визнає у прибутку чи збитку.

Знецінення фінансових активів

Компанія проводить тест на знецінення до фінансових активів, що обліковуються:

- за амортизованою собівартістю, користуючись методом ефективного відсотка;
- за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у іншому сукупному доході.

Компанія не признає знецінення до інвестицій в інструменти капіталу та фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Станом на кожен звітний дату Компанія проводить оцінку зміни кредитного ризику (Ризику виникнення дефолту) фінансового активу з використанням:

- внутрішніх/зовнішніх рейтингів;
- даних про кредитні збитки інших підприємств;
- даних про збитки минулих періодів;
- макроекономічних даних;
- факторів, специфічних для конкретного позичальника;
- іншої доступної без надмірних витрат і зусиль інформації.

Очікувані кредитні збитки оцінюються на базі:

- кредитних збитків, очікуваних в межах 12-ти місяців; або
- кредитних збитків, очікуваних за весь період дії фінансового інструменту.

База оцінки вибирається залежно від того, чи відбулося значне підвищення кредитного ризику з моменту первісного визнання фінансового активу.

Компанія застосовує спрощений підхід щодо торгової дебіторської заборгованості, дебіторської заборгованості по оренді і договірним активам, що належать до сфери

застосування МСФЗ (IFRS) 15, відповідно до якого кредитні збитки завжди оцінюються за весь період дії фінансового інструменту.

Величина очікуваних кредитних збитків визначається як:

- різниця між грошовими потоками, передбаченими договором, і грошовими потоками, які Компанія очікує отримати (сума «недобору» грошових коштів);
- зважена за ступенем ймовірності можливих результатів виникнення збитку;
- дисконтована за первісною ЕПС.

Очікувані кредитні збитки за фінансовим активом визнаються шляхом створення резерву під його знецінення.

Якщо фінансовий актив обліковується за амортизованою вартістю. Оціночний резерв під очікувані кредитні збитки створюється за рахунок прибутків або збитків і зменшує балансову вартість фінансового активу у звіті про фінансовий стан.

Якщо фінансовий актив обліковується за справедливою вартістю через інший сукупний дохід. Оціночний резерв під очікувані кредитні збитки також створюється за рахунок прибутків або збитків, але відноситься до кредиту власного капіталу (через інший сукупний дохід).

Перекласифікація

Компанія перекласифікує фінансові активи лише якщо змінює свою модель бізнесу для управління цими фінансовими активами. Визначати такі зміни повинен вищий управлінський персонал Компанії внаслідок зовнішніх і внутрішніх змін, і вони повинні бути істотними для діяльності Компанії та явними для зовнішніх сторін.

Якщо Компанія перекласифікує фінансовий актив так, що він оцінюється за справедливою вартістю, то його справедлива вартість визначається на дату перекласифікації. Будь-який прибуток або збиток, що виникає внаслідок різниці між попередньою балансовою вартістю та справедливою вартістю, визнається у прибутку або збитку.

Якщо Компанія перекласифікує фінансовий актив так, що він оцінюється за амортизованою собівартістю, то його справедлива вартість на дату перекласифікації стає його новою балансовою вартістю.

Компанія не може перекласифікувати жодне фінансове зобов'язання.

Якщо Компанія перекласифікує фінансові активи, то застосовує перекласифікацію перспективно з дати перекласифікації. Компанія не перераховує жодні раніше визнані прибутки, збитки або відсоток.

Для подання у балансі здійснено розмежування фінансових активів на поточні фінансові інвестиції та інші фінансові інвестиції.

Поточні фінансові інвестиції – цінні папери, які Компанія має намір продати протягом дванадцяти місяців з дати балансу. Всі інвестиції крім поточних, відносяться до інших фінансових інвестицій.

Таблиця 2. Поточні фінансові інвестиції в інструменти капіталу, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку (тис. грн..)

Найменування статті	31 грудня 2019 року	31 грудня 2018 року
Інвестиційні сертифікати ПВІФ «СМАРТ 1» НВЗТ	1000	1000
Акції ПАТ «ЗНВ КІФ «СМАРТ КАПІТАЛ»	7	7
Усього	1007	1007

1) Інвестиційні сертифікати ПВІФ «СМАРТ 1» НВЗТ, ринок для яких не є активним. Оцінка справедливої вартості здійснюється на підставі аналізу фінансової звітності

суб'єкта інвестування. Результатом фінансово – господарської діяльності фонду за попередній рік є прибуток та не існує інших доказів зміни справедливої вартості, справедливою вважається вартість первісного визнання фінансового активу, що становить 1000 тис. грн..

2) Акции ПАТ «ЗНВ КІФ «СМАРТ КАПІТАЛ», ринок для яких не є активним. Оцінка справедливої вартості здійснюється на підставі аналізу фінансової звітності суб'єкта інвестування. Управлінським персоналом Компанії не отримано доступу до відповідної звітності та наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливу вартість. Тому за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості визнається собівартість, що становить 7 тис. грн..

Компанія має намір продати ці цінні папери протягом дванадцяти місяців з дати балансу.

5.1.4. Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі, коштів на поточних рахунках у банках та депозити до запитання.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній (національній) валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

Таблиця 3. Грошові кошти (тис. грн..)

Найменування статті	31 грудня 2019 року	31 грудня 2018 року
Кошти на поточному рахунку в банку	2	2
Усього	2	2

Грошові кошти Компанії включають кошти на поточному рахунку в банку у сумі 2 тис. грн. Обмеження права Компанії на користування грошовими коштами відсутні.

Готівкові кошти у касі, кошти на депозитах до запитання та інші короткострокові високоліквідні інвестиції у Компанії відсутні.

5.1.5. Відомості про власний капітал

Таблиця 4. Власний капітал (тис. грн..)

Найменування статті	31 грудня 2019 року	31 грудня 2018 року
Зареєстрований (статутний) капітал	79500	79500
Резервний капітал	65	65
Нерозподілений прибуток (Непокритий збиток)	(72166)	(72307)
Власний капітал	7399	7258

5.1.6. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Компанія має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Поточні забезпечення відсутні, тому що у Компанії відсутні витрати, що фактично відносяться до періоду, що закінчився 31.12.2019 року, але належать до витрат у майбутніх періодах.

Формування резерву забезпечення витрат на оплату відпусток працівникам Компанії вважається доцільним якщо середньооблікова кількість працівників перевищує десять осіб. Забезпечення виплат персоналу Компанією не сформовано, оскільки персонал Компанії становить 5 працівників та формування резерву є недоцільним.

Інші витрати, які можна достовірно оцінити, що призведуть до зменшення економічних вигод Компанії та буде здійснено не пізніше, ніж протягом наступних 12 місяців з дати балансу, відсутні.

5.1.7. Зобов'язання

Зобов'язання визнається, якщо його оцінка може бути достовірно визначена та існує ймовірність зменшення економічних вигод у майбутньому внаслідок його погашення. Якщо на дату балансу раніше визнане зобов'язання не підлягає погашенню, то його сума включається до складу доходу звітного періоду.

Зобов'язання визнаються та відображаються за собівартістю, яка є справедливою вартістю компенсації, яка має бути передана в майбутньому за отримані товари, роботи, послуги.

Компанія поділяє зобов'язання на поточні та довгострокові.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Компанія сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;

- Компанія не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Зобов'язання які не відповідають ознакам поточного зобов'язання, визнаються як довгострокові зобов'язання.

Таблиця 5. Зобов'язання Компанії (тис. грн..)

Найменування статті	31 грудня 2019 року	31 грудня 2018 року
Поточна заборгованість за товари, роботи, послуги	72	25
Поточна заборгованість за розрахунками з бюджетом	31	21
Поточна заборгованість зі страхування	-	-
Поточна заборгованість з оплати праці	-	-
Поточна заборгованість за одержаними авансами	4927	1152
Інші поточні зобов'язання	-	-
Усього	5030	1198

Компанія сподівається погасити ці зобов'язання протягом дванадцяти місяців після звітного періоду.

5.2. Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)

Всі доходи і витрати, визнані у звітних періодах включаються до складу Звіту про фінансові результати Компанії.

Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) складається методом поділу витрат за функціональним визначенням.

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

5.2.1. Дохід

Дохід – збільшення економічних вигод протягом звітного періоду у формі надходжень або покращення активів або зменшення зобов'язань, що веде до збільшення власного капіталу, окрім збільшення власного капіталу, пов'язаного з отриманням внесків від учасників власного капіталу.

Компанія визнає дохід унаслідок передачі обіцяних товарів або послуг клієнтам у сумі, що відображає компенсацію, на яку вона очікує мати право в обмін на ці товари або послуги згідно вимог МСФЗ 15.

Компанія застосовує цей стандарт до всіх договорів з клієнтами, за винятком таких:

- а) угод про оренду, які належать до сфери застосування МСФЗ 16 "Оренда";
- б) страхових контрактів, які належать до сфери застосування МСФЗ 4 "Страхові контракти";
- в) фінансових інструментів та інших контрактних прав чи зобов'язань, що належать до сфери застосування МСФЗ 9 "Фінансові інструменти", МСФЗ 10 "Консолідована фінансова звітність", МСФЗ 11 "Спільна діяльність", МСБО 27 "Окрема фінансова звітність" та МСБО 28 "Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства"; та
- г) негрошових обмінів між суб'єктами господарювання у тій самій лінії бізнесу з метою спрощення здійснення продажів клієнтам або потенційним клієнтам.

Для визнання доходу Компанія застосовує п'ятикрокову модель:

- 1) Ідентифікація контракту
- 2) Виявлення зобов'язань щодо виконання
- 3) Визначення ціни операції
- 4) Розподіл ціни операції на зобов'язання щодо виконання
- 5) Задоволення зобов'язань щодо виконання (визнання доходу)

Для Компанії, що управляє активами пайового інвестиційного фонду, при визначенні винагороди з управління активами, Договором, в розумінні МСФЗ 15, є регламент цього пайового інвестиційного фонду.

Винагорода Компанії за управління активами є змінною, тому що вартість чистих активів інституту спільного інвестування залежить від умов ринку і, відповідно, є чутливою до факторів поза сферою впливу організації. Компанія вважає, що за допомогою методу очікуваної вартості найкраще можна спрогнозувати очікувану величину змінної компенсації.

Досвід роботи з надання послуг з управління активами не надає значної впевненості по відношенню до прогнозування розвитку та стану ринку в майбутньому. Відповідно, при укладанні угоди Компанія не може зробити високого рівня впевненості висновок, що не відбудеться значного зменшення/збільшення ціни операції.

Зобов'язання з управління активами виконується Компанією з плином часу (виконується критерій передбачений параграфом Б2 МСФЗ 15: клієнт одночасно отримує і споживає вигоди, що надаються внаслідок діяльності суб'єкта господарювання у процесі виконання останнім свого зобов'язання).

При наданні послуг з управління активами, Компанія здійснює вимірювання прогресу до повного задоволення зобов'язанням щодо виконання використовуючи метод оцінки за результатом. Компанія має право на компенсацію від фонду, активами якого управляє, у сумі, яка безпосередньо відповідає вартості для фонду зобов'язання, виконаного Компанією на сьогоднішній день. Компанія визнає дохід у сумі, на яку вона має право виставити рахунок.

Інші доходи визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання за методом нарахування. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Для подання у балансі Компанія розподіляє дохід на наступні категорії:

1) Дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) – загальний дохід від основної діяльності підприємства, тобто діяльність, яка є головною цілю створення підприємства; діяльності, яка забезпечує основну долю доходу підприємства;

2) Інший операційний дохід – дохід від операційної діяльності, крім доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг). До таких доходів Компанія відносить: дохід від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю, дохід від операційної оренди активів, дохід від операційної курсової різниці, дохід від реалізації інших оборотних активів, отримані пені, штрафи та інші санкції за порушення господарських договорів, дохід від продажу іноземної валюти, дохід від списання кредиторської заборгованості, відшкодування раніше списаних активів, вартість безоплатно отриманих оборотних активів та субсидій, отримані проценти по поточному банківському рахунку та депозитним рахункам, якщо вони є короткостроковими високоліквідними активами та інше;

3) Дохід від участі в капіталі – дохід від інвестицій в асоційовані, дочірні та спільні підприємства, облік яких ведеться за методом участі в капіталі;

4) Фінансовий дохід – доходи від процентів, дивідендів, роялті та інші доходи отримані від фінансових інвестицій, винагорода за передані в фінансову оренду необоротні активи, дохід від амортизації премії по облігаціям.

5) Інший дохід – доходи отримані від звичайної діяльності, але не зв'язані з операційною та фінансовою діяльністю.

Таблиця 6. Дохід Компанії (тис. грн..)

Найменування статті	2019 рік	2018 рік
Дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2288	2141
Інший операційний дохід	-	-
Дохід від участі в капіталі	-	-
Фінансовий дохід	-	-
Інший дохід	-	-
Усього	2288	2141

5.2.2. Витрати

Витрати – зменшення економічних вигод протягом звітного періоду у формі вибуття чи зменшення активів або виникнення зобов'язань, що веде до зменшення власного капіталу Компанії, окрім зменшення, пов'язаного з розподілом капіталу між її учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигод або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан. Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

Витрати, які не можливо прямо пов'язати з доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені.

Витрати договору

Компанія визнає витрати договору з клієнтами згідно вимог МСФЗ 15.

Для подання в балансі Компанія розподіляє витрати на наступні категорії:

1) Адміністративні витрати – витрати пов'язані з управлінням та обслуговуванням Компанії. До таких витрат Компанія відносить: витрати на оплату праці та відпусток працівників Компанії, витрати на обов'язкові внески в державний Пенсійний фонд та інші внески за своїх працівників, витрати на службові відрядження, інші витрати на утримання управлінського персоналу Кампанії, оренда, амортизація, витрати на поточній ремонт та

обслуговування необоротних активів, матеріальні витрати та витрати на сплату послуг сторонніх організацій, витрати на банківське обслуговування, податки, збори (обов'язкові платежі) та інше;

2) Інші операційні витрати – витрати від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю, витрати на утримання оборотних активів, переданих в оренду, витрати від операційної курсової різниці, собівартість реалізованих оборотних активів, санкції (штрафи, пені) за порушення Компанією законодавства та/або господарських договорів, балансова вартість проданої іноземної валюти, витрати на формування резервів, списання безнадійної дебіторської заборгованості, витрати від зменшення корисності (знецінення) активів та інше;

3) Фінансові витрати – проценти та інші витрати пов'язані із залученням позикового капіталу;

4) Витрати від участі в капіталі – витрати від зменшення вартості інвестицій в асоційовані, дочірні та спільні підприємства, облік яких ведеться за методом участі в капіталі;

5) Інші витрати – витрати отримані від звичайної діяльності, але не зв'язані з операційною та фінансовою діяльністю.

Таблиця 7. Витрати Компанії (тис. грн.)

Найменування статті	2019 рік	2018 рік
Адміністративні витрати	2116	2025
<i>У тому числі:</i>	<i>1409</i>	<i>1331</i>
<i>Витрати на оплату праці та відпусток працівників</i>		
<i>Витрати на обов'язкові внески в державний Пенсійний фонд та інші внески за своїх працівників</i>	310	281
<i>Інші витрати на утримання управлінського персоналу</i>	86	69
<i>Оренда</i>	84	84
<i>Амортизація</i>	1	-
<i>Витрати на банківське обслуговування</i>	9	9
<i>Витрати на сплату послуг сторонніх організацій</i>	217	251
Інші операційні витрати	-	-
Фінансові витрати	-	-
Витрати від участі в капіталі	-	-
Інші витрати	-	-
Усього	2116	2025

5.2.3. Оподаткування

Витрати з податку на прибуток визначаються і відображаються у фінансовій звітності Компанії відповідно до МСБО 12 «Податки на прибуток».

Витрати з податку на прибуток, що відображаються у звіті про фінансові результати, складається із сум поточного та відстроченого податку на прибуток.

Поточний податок на прибуток визначається виходячи з оподаткованого прибутку за рік, розрахованого за правилами податкового законодавства України.

Відстрочені податкові зобов'язання – суми податків на прибуток, що підлягають сплаті в майбутніх періодах відповідно до оподатковуваних тимчасових різниць.

Відстрочені податкові активи – це суми податків на прибуток, що підлягають відшкодуванню в майбутніх періодах відповідно до:

- тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню;
- перенесення невикористаних податкових збитків на майбутні періоди;
- перенесення невикористаних податкових пільг на майбутні періоди.

Тимчасові різниці – це різниці між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в звіті про фінансовий стан та їх податковою базою.

Тимчасові різниці можуть бути:

а) тимчасовими різницями, що підлягають оподаткуванню – тимчасові різниці, які при визначенні суми оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх періодів спричинить виникнення сум, що підлягають оподаткуванню, коли балансова вартість активу або зобов'язання відшкодовується чи погашається;

б) тимчасовими різницями, що підлягають вирахуванню – тимчасові різниці, які при визначенні суми оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх періодів спричинить виникнення сум, що підлягають вирахуванню, коли балансова вартість активу чи зобов'язання відшкодовується або погашається.

Податкова база активу або зобов'язання – це сума, яка використовується для цілей оподаткування цього активу або зобов'язання.

Відстрочений податок визнається у сумі, яка, як очікується, буде сплачена або відшкодована в зв'язку з наявністю різниці між балансовою вартістю активів та зобов'язань, відображених у фінансовій звітності, та відповідними податковими базами активів і зобов'язань. Відстрочені податки на прибуток розраховуються за тимчасовими різницями з використанням балансового методу обліку зобов'язань.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання розраховуються за податковими ставками, які, як очікуються, будуть застосовані в періоді, коли будуть реалізовані активи або погашені на основі податкових ставок, що діяли на звітну дату, або про введення яких в дію в найближчому майбутньому було достовірно відомо за станом на звітну дату.

Відстрочені податкові активи відображаються лише в тому випадку, якщо існує ймовірність того, що наявність майбутнього оподаткованого прибутку дозволить реалізувати відстрочені податкові активи або якщо зможуть бути зараховані проти існуючих відкладених податкових зобов'язань.

Таблиця 8. Фінансовий результат Компанії (тис. грн..)

Найменування статті	2019 рік	2018 рік
Фінансовий результат до оподаткування	172	116
Поточний податок на прибуток	31	21
Відстрочені податкові активи	-	-
Чистий фінансовий результат	141	95

5.3. Звіт про рух грошових коштів

Звіт про рух грошових коштів складається за вимогами МСБО 7 за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто – основі. У звіті відображений рух грошових коштів від операційної, інвестиційної та фінансової діяльності Компанії.

Операційна діяльність полягає в отриманні прибутку від звичайної діяльності. Операційна діяльність є основним видом діяльності підприємства для отримання доходу.

Інвестиційна діяльність – це цілеспрямований процес формування необхідних інвестиційних ресурсів, за балансовий відповідно до обраних параметрів інвестиційної програми (інвестиційного портфеля) на основі вибору ефективних об'єктів інвестування та забезпечення їх реалізації.

Фінансова діяльність – це надходження чи використання коштів, що мали місце в результаті викупу власних часток, виплата процентів за залученими коштами, рух коштів за отриманими позиками, залученими коштами.

Таблиця 9. Рух грошових коштів Компанії (тис. грн..)

Найменування статті	2019 рік	2018 рік
Сукупні надходження від операційної діяльності	8581	4291
Сукупні витрати від операційної діяльності	(8581)	(4290)
Чистий рух грошових коштів від операційної діяльності	-	1

Рух коштів від інвестиційної діяльності	-	-
Рух коштів від фінансової діяльності	-	-
Вплив зміни валютних курсів	-	-

5.4. Звіт про власний капітал

Звіт про власний капітал складається в розгорнутій формі.

Зареєстрований капітал відображається в сумі статутного капіталу зафіксованого в установчих документах Компанії і відображається по первісній вартості внесків учасників. Статутний капітал Компанії формується виключно грошовими коштами.

Компанія визнає резервний фонд в складі власного капіталу, який сформований відповідно до Статуту товариства.

Облік нерозподіленого прибутку (непокритого збитку) здійснюється відповідно до чинного законодавства.

Таблиця 10. Рух у власному капіталі Компанії (тис. грн...)

Найменування статті	31 грудня 2019 року	31 грудня 2018 року
Зареєстрований (статутний) капітал	79500	79500
Внесено грошовими коштами	79500	79500
Вилучення або надходження капіталу	-	-
Резервний капітал	65	65
Чистий прибуток (збиток) за звітний період	141	95
Нерозподілений прибуток (Непокритий збиток)	(72166)	(72307)
Власний капітал	7399	7258

Компанія вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в балансі.

6. Розкриття іншої інформації

6.1. Управління капіталом

Управління капіталом Компанії спрямовано на досягнення наступних цілей:

- забезпечення здатності Компанії функціонувати в якості безперервно діючого підприємства;
- забезпечення належного прибутку учасникам Компанії;
- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором.

Станом на кінець кожного звітного періоду керівництво Компанії здійснює огляд та аналіз структури капіталу.

На Компанію поширюються зовнішні вимоги до власного капіталу. Основні зовнішні вимоги до власного капіталу – це вимоги до розміру власного капіталу встановлені ліцензійними умовами провадження професійної діяльності на фондовому ринку (ринку цінних паперів) – діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами)”, затверджені Рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку 23.07.2013 р. № 1281 (зі змінами та доповненнями).

Компанія дотримувалась всіх зовнішніх вимог до власного капіталу станом на 01.01.2019 року (початок звітного періоду), 31.12.2019 року (кінець звітного періоду) та у продовж 2019 року (звітний період).

6.2. Розкриття інформації щодо пов'язаних сторін

Пов'язаними вважають сторони, одна з яких має можливість контролювати іншу або здійснювати суттєвий вплив на прийняття фінансових та операційних рішень іншою стороною, як це визначено в МСБО 24 «Розкриття інформації щодо зв'язаних сторін».

Товариство приймає політику взаємовідносин із пов'язаними особами без спеціального ціноутворення. Операції із пов'язаними особами відображаються виключно за принципом «справедливої вартості» на підставі договорів з врахуванням інтересів обох сторін.

Товариство визначило наступних пов'язаних осіб:

- ТОВ «Нью Системс РЕ» (Україна), Фізична особа – Чорний Олександр Володимирович (Україна); Компанія LENGTON MANAGEMENT LIMITED (ЛЕНГТОН МЕНЕДЖМЕНТ ЛІМІТЕД) (Беліз);

- Управлінський персонал.

До складу управлінського персоналу Компанії належить Директор.

Протягом 2019 року управлінському персоналу нараховується і виплачується заробітна плата відповідно до встановленої системи оплати праці.

З іншими пов'язаними особами Компанія не здійснювала господарські операції.

6.3. Виплати працівникам

Середньооблікова численність персоналу за 2019 рік складає 5 осіб.

Всі винагороди працівникам в Компанії враховуються як поточні, відповідно до МСБО 19 «Виплати працівникам».

Таблиця 11. Виплати працівникам Компанії (тис. грн...)

Найменування статті	2019 рік	2018 рік
Виплати працівникам	1409	1331
Усього	1409	1331

Протягом року працівникам Компанії виплачувалась заробітна плата згідно штатного розкладу, оплачені щорічні відпустки та премії. На початок та кінець звітного періоду поточні зобов'язання з оплати праці відсутні. Простроченої заборгованості немає.

Компанія сплачує обов'язкові внески в державний Пенсійний фонд та інші внески за своїх працівників, в розмірі передбаченому Законодавством України. Заборгованість по внескам відсутня.

6.4. Умовні зобов'язання та активи

Компанія не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан компанії. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Компанія не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигод є ймовірним.

6.5. Вплив інфляції на монетарні статті

Коригування статей фінансової звітності на індекс інфляції відповідно до МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» не проведено.

7. Управління ризиками

Система управління ризиками в Компанії включає:

- управління ризиками, що пов'язані з діяльністю Компанії;
- управління ризиками інститутів спільного інвестування (далі - ІСІ), що знаходяться в управлінні Компанії.

Компанія повністю несе ризики, безпосередньо пов'язані з її діяльністю.

Компанія також здійснює контроль за належним управлінням ризиками ІСІ відповідно до інвестиційної декларації та інших документів, що регламентують управління активами.

При управлінні ризиками ІСІ Компанія, в управлінні якої знаходяться його активи, забезпечує відповідність вартості та структури активів таких ІСІ вимогам законодавства, інвестиційній декларації та іншим документам, що регламентують управління активами ІСІ.

Основними категоріями ризику, що пов'язані з професійною діяльністю компанії, є наступні:

- операційний ризик;
- ризик репутації;
- стратегічний ризик.

7.1. Операційний ризик

Операційний ризик – це ризик втрат для Компанії та фондів в управлінні внаслідок неналежних чи помилкових внутрішніх процесів та систем Компанії, дій співробітників Компанії чи зовнішніх подій. Дана категорія включає юридичний та регуляторний ризики, а також ризик невиконання чи неналежного виконання особою своїх зобов'язань перед Компанією, і не включає стратегічний ризик та ризик репутації.

Юридичний ризик – це ризик втрат через порушення або недотримання Компанією вимог чинного законодавства, угод, прийнятої практики або етичних норм, а також через можливість двозначного тлумачення чинного законодавства або правил.

Регуляторний ризик – це ризик втрат внаслідок неочікуваних змін у чинному законодавстві та дій державних органів.

Система управління операційним ризиком Компанії складається із регламентуючих документів - політик, положень, процедур, процесів тощо, які затверджуються відповідно до системи корпоративного управління в Компанії із урахуванням її розміру та складності операцій.

7.2. Ризик репутації

Ризик репутації – це ризик втрат для Компанії через несприятливе сприйняття репутації Компанії або недовіри до неї з боку інвесторів фондів, акціонерів (учасників), контрагентів, інших осіб, від яких залежить Компанія, внаслідок внутрішніх чи зовнішніх подій, у тому числі застосування державними органами заходів впливу, передбачених законодавством.

Сприйняття репутації Компанії може бути розділене на:

- Репутацію Компанії з точки зору існуючих та потенційних клієнтів – учасників та акціонерів фондів в управлінні компанією;
- Репутацію з точки зору контрагентів;
- Репутацію з точки зору інших учасників ринку, професійної спільноти, засобів інформації;
- Репутацію з точки зору органів державного регулювання.

Система управління ризиком репутації Компанії складається із регламентуючих документів - політик, положень, процедур, процесів тощо, які затверджуються відповідно до системи корпоративного управління в Компанії із урахуванням її розміру та складності операцій.

7.3. Стратегічний ризик

Стратегічний ризик – ризик втрат для Компанії, який виникає через неправильні управлінські рішення, неналежну реалізацію прийнятих рішень і неадекватне реагування на зміни в бізнес-середовищі. Даний ризик виникає внаслідок взаємної невідповідності стратегічних цілей Компанії, бізнес-стратегій, розроблених для досягнення цих цілей, ресурсів, задіяних для їх досягнення, та якості їх реалізації. Дана категорія включає ризик втрат, пов'язаних з інвестиціями коштів Компанії у активи фондів в управлінні.

Система управління стратегічним ризиком Компанії складається із регламентуючих документів - політик, положень, процедур, процесів тощо, які затверджуються відповідно до системи корпоративного управління в Компанії із урахуванням її розміру та складності операцій.

Розрахунок пруденційних показників є складовою системи управління ризиками Компанії, який здійснюється відповідно до діючих вимог затверджених рішенням НКЦПФР. Протягом звітного періоду Компанія дотримувалась усіх відповідних показників встановлених Положенням щодо пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку та вимог до системи управління ризиками, що використовуються для вимірювання та оцінки ризиків діяльності з управління активами.

8. Події після дати балансу

Відповідно до засад, визначених МСБО 10 щодо подій після дати балансу, події що потребують коригування активів та зобов'язань Компанії – відсутні.

Директор

Головний бухгалтер

Лисицький А.Г.

Птушкіна Ю.В.

Пронумеровано, проіндуковано
на скріплено печаткою 50
(Хмельськи) аркушів.

Н.В. Пантелесева